

ת"פ 46895/04/21 - מדינת ישראל נגד דניס גודייב, אוריאל נוי, יולי כנרת גודייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46895-04-21 מדינת ישראל נ' גודייב

ת"פ 46931-04-21 מדינת ישראל נ' גודייב

ת"פ 46923-04-21 מדינת ישראל נ' נוי

לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשמים: 1. דניס גודייב
2. אוריאל נוי
3. יולי כנרת גודייב

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת הוצאות לפי סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

השתלשלות ההליך

1. ביום 22.4.21 הוגשו כנגד כל אחד מהנאשמים כתבי אישום המייחסים להם עבירה של הקמת רעש, וזאת לאחר שפנו בבקשה להישפט לאחר שנשלחו אליהם הודעות לתשלום קנס.

2. ביום 20.3.22 אוחדו המשפטים של שלושת הנאשמים כך שהנאשם בת"פ 46895-04-2, (דניס גודייב) ייקרא להלן נאשם 1. הנאשם בת"פ 46923-04-21 (אוריאל נוי) יקרא להלן נאשם 2, ואילו הנאשמת בת"פ 46931-04-21 (יולי גודייב) תיקרא נאשמת 3.

3. לאחר שנשמעו הראיות לרבות פרשת ההגנה, ובטרם השמיעו הצדדים את סיכומיהם, הודיעה באת כוח המאשימה על חזרה מכתב האישום. בהתאם לכך זוכו הנאשמים.

4. לאחר שהוריתי על זיכויים של הנאשמים עתר ב"כ הנאשמים, הוא נאשם 1, בבקשה לפיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין.

הבקשה וטיעוני הצדדים.

5. ביום 14.6.22 הגישו המבקשים באמצעות הנאשם 1, בקשה לחייב את המדינה לשלם להם את הוצאת הגנתם בגין זיכויים מהעבירות שיוחסו להם, וזאת לאחר שהמאשימה חזרה בה, כאמור, מכתב האישום. לטענת המבקשים, עניינם חוסה תחת הוראות סעיף 80 לחוק, מאחר והודעות תשלום הקנס בגין גרימת הרעש, נרשמו נגדם בקלות ראש וללא יסוד.

6. ביום 27.6.22, הגישה המשיבה את התנגדותה לבקשה וטענה כי התנאים הקבועים בסעיף 80 לחוק אינם מתקיימים. ראשית, טענה המשיבה כי די היה באמור בדו"ח הפעולה, אותו כתב איש המשרה, שהגיע למקום, וקלט את עצמת הרעש בחושיו, כדי להביא למסקנה שקיים יסוד לאשמה וכי המבקשים גרמו לרעש מדירת המגורים בניגוד לתקנה 3 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), התשנ"ג-1992, כפי שאף עלה מדבריה של הנאשמת 3 שמסרה בעדותה בבית המשפט שבעקבות פנייתו של השכן, **"הנמכנו את המוזיקה שהיתה בסלון"**. עוד טענה המאשימה שחזרה בה מהאישום נוכח **"הערותיו של בית המשפט והשקפתו אודות התנהלותו של השוטר בתפעול האירוע ולא בשל העובדה שהנאשמים לא ביצעו את העבירה"**. לטעמה של המאשימה לא הוכיחו המבקשים כי מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות את חיובה של המאשימה בהוצאות.

7. בבקשתו עתר ב"כ המבקשים לפסוק לטובתם של הנאשמים תשלום הוצאות בגין ימי היעדרות מהעבודה, נסיעות במונית ושכ"ט. לאחר שהגישה המשיבה את תגובתה לבקשה שלח ב"כ המבקשים בקשה מנומקת.

8. לטענת ההגנה מלמדת האזנה לסרטון מצלמת הגוף של השוטר, על כך שכשהגיע לדלת הדירה, לא נשמעו כל רעש, מוזיקה או צעקות. עוד נטען שהנאשמים סירבו לשתף פעולה עם השוטר משום שפעל בניגוד לחוק, וביקש להיכנס לדירה **"ללא עילה המצדיקה כניסה ללא רשות לבית מגורים, בהיעדר צו חיפוש או חשד סביר לעבירה המקימה זכות כניסה לחצרים"**, שעה שהנאשמים ביקשו **"לעמוד על זכותם החוקית ולנהל דיון עם השוטר מחוץ לדירת המגורים אליה נכנס ללא סמכות חוקית"**. עוד נטען שכשנאשם 1 (דניס גודייב), ביקש להזדהות, אמר לו השוטר ש**"אינו מעניין אותו"**.

9. לטענת ההגנה הנתונים, אליהם מתייחסת המשיבה בתגובתה לבקשה, אינם מגלים עבירה, כך לטענתו, "שהות 8 אנשים בדירה, אינה מהווה עבירה, מוזיקה מטלוויזיה בווליום נמוך שאינה עולה כדי רעש, אינה מהווה עבירה ותלונת השכן לגבי רעש לא הייתה מוצדקת כפי שהסבירה בחקירתה לכדי ההתנהגות המתעמרת והנקמנית של שכנה".

10. לטענת המבקשים, בדו"ח השוטר נמצאו אי דיוקים רבים. כך למשל, הנראה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר אינו עולה בקנה אחד עם הכתוב בדו"ח הפעולה אותו כתב. בעוד שהשוטר טען בעדותו כי הנאשמים הסכימו להזדהות לאחר כחצי שעה, מצלמת גופו הראתה כי ראשון הנאשמים הזדהה לאחר כ-90 שניות. עוד טוענת ההגנה, שההליך הסתיים בזיכוי לאחר שהמאשימה חזרה בה מכתב האישום, חרף רצונם של המבקשים "להמשיך בהליך על מנת להוציא את האמת לאור". וכן ש"חזקה שכתב האישום לא היה צריך להיות מוגש מלכתחילה".

דין

11. לכל אחד מהמבקשים נשלח, כאמור לעיל, דו"ח בגין גרימת רעש חזק מדירה. המבקשים לא שילמו את הקנס וביקשו להישפט. לאחר שחזרה בה המאשימה מהאישום, עותרים הם לקבל הוצאות הגנה מהמדינה.

12. סעיף 80 (א) לחוק העונשין, מגדיר את התנאים לקבלת פיצוי מאוצר המדינה, בשל זיכוי של נאשם שהועמד לדין, או שבוטל כתב האישום שהוגש נגדו וקובע כי: "משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.

האם היה יסוד לאשמה

13. מדו"ח הפעולה שכתב השוטר, עולה כי הגיע, סמוך לחצות, לדירתה של הנאשמת 3 בעקבות תלונה בגין גרימת רעש חזק. מהדו"ח עולה כי נשמעו צעקות ומוזיקה חזקה מחוץ לדירה, בה שהו הנאשמים. מכאן שהיה יסוד לאשמה.

האם התקיימו נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת הוצאות לטובת ההגנה

14. בפסק דינו בע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל, התייחס כב' השופט חשין לנסיבות האחרות, שעשויות להצדיק פסיקת הוצאות לפי סעיף 80, כשלדבריו אין די בכך שהנאשם זוכה וכי נגרמו לו הוצאות, אלא שיש

צורך להוכיח נסיבות נוספות המצדיקות חיובה של המדינה בתשלום. בפסק דינה ברע"פ 960/99 **מקמילן נ' מדינת ישראל**, התייחסה כב' השופטת דורנר לצורך באיזון בין עניינו של נאשם, שהעמדתו לדין נמצאה כבלתי מוצדקת לבין האינטרס הציבורי בשמירת תקציב המדינה ובמניעה של הרתעת-יתר מפני הגשת כתבי אישום ולכך שגם אם מתקיימת אחת העילות, המנויות בסעיף 80 לחוק העונשין, אין בית המשפט מחויב לפסוק הוצאות או פיצויים, אלא שנתונה בידו הסמכות לעשות כן.

15. בפסק דינה בע"פ 1382/00 **בן ארויה נ' מדינת ישראל** קבעה כב' השופטת בייניש (כתוארה אז) כי בעניינן של עבירות קלות, שעונשן קנס, שאינן נושאות עמן סטיגמה פלילית, נוטל על עצמו, המבקש להישפט סיכון, שיהיה עליו לשאת בהוצאות משפטו, אם יזוכה, תוך קביעה שלא עבר עבירה "זכותו של אדם לבחור במשפט ולהילחם על חפצו גם בעבירת תעבורה, ואולם הבוחר להישפט נוטל על עצמו סיכוי לזיכוי אל מול סיכון שיהיה עליו לשאת בהוצאות משפטו: אם יזוכה תוך קביעה שלא עבר עבירה, כגון אם יתברר כי המעשה לא היווה עבירה, או שהנאשם לא היה מי שביצע את העבירה, והוא הועמד לדין ברשלנות או בשל טעות טכנית או בירוקרטית, כי אז ניתן להניח שככלל, ובכפוף לנסיבותיו של כל מקרה, יזכה הוא בשיפוי בגין הוצאות הגנתו. לעומת זאת במקרים שבהם זוכה הנאשם זיכוי "טכני" מחמת היעדר הוכחה, כגון כאשר לא הצליחה התביעה להביא עד מרכזי, או כאשר לא נמצאה הראיה הטובה ביותר להוכחה בלא קביעה פוזיטיבית כי הנאשם לא ביצע את העבירה, הרי ככלל ובהיעדר נסיבות חריגות, כגון התרשלנות של ממש מצד התביעה, לא ישופה הנאשם בגין הוצאותיו. (ההדגשה שלי ת' ש' ק'). זוהי בעינינו נוסחת האיזון הראויה בין זכותו של אדם להגנה במשפט לבין האינטרס הציבורי. אם לא נאמר כן, עלולים אנו לעודד התדיינות ולסכל את מטרת המחוקק לפישוטם ולקיצורם של הליכים בעבירות תעבורה כחלק מהלחימה בעבירות תנועה.

16. בענייננו החליטה המאשימה לחזור בה מהאישום, כך שלא נקבע פוזיטיבית שהנאשמים לא ביצעו את העבירה שיוחסה להם בכתב האישום ולא נקבע כי הנאשמים הועמדו לדין ברשלנות. בנסיבות אלה, הבקשה להוצאות לפי סעיף 80 נדחת.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.